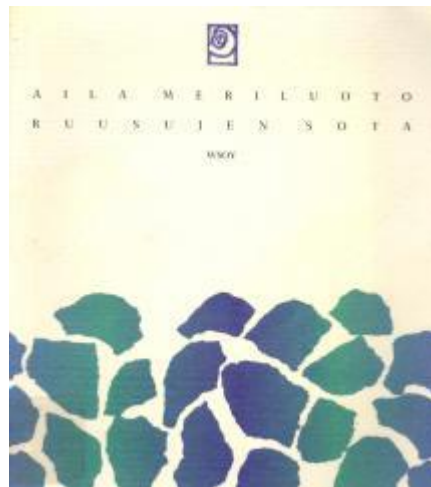

Kaksitoista kotimaista: *Ruusujen sota*

”Viimeistään silloin aloin tajuta/elämän uneksi.”

Aila Meriluoto on runoilija, joka muistetaan usein hänen ensimmäisestä runokokoelmastaan *Lasimaalaus*. Hän julkaisi tuon 1940-luvulla julkaistun kokoelman jälkeen runsaasti runoja, muutamia romaaneja, sekä lisäksi kirjoja lapsille ja nuorille. Meriluoto on toiminut myös pitkään suomentajana. *Ruusujen sota* on hänen yhdestoista runokokoelma, joka julkaistiin vuonna 1988. Kokoelman runoissa Meriluoto käsittelee pääosin kuolemaa kohden kulkemista ja ihmisen vanhenemisen vaihteita sivustakatsojan silmin.

Kokoelma jakautuu kuuteen osaan, joista neljä keskittyy suoraan ihmisen elämään ja sen vaiheisiin. Loput kaksi tekevät vahvoja viittauksia taiteeseen ja runouteen, ja ne käsittelevät muun muassa Hugo Simbergin ja Vincent Van Goghin kautta elämää laajemmassa merkityksessä. Koska kokoelman osat eriyvät toisistaan symboliikan määrällä ja runojen merkitysten ymmärrytävyydellä, *Ruusujen sota* sopii monenlaisille lukijoille.

Tärkeimpänä kirjallisena keinona lukijalle mieleen jääkin symboliikka: sen runsaus saa monet runoista kuulostamaan syvällisiltä, mutta samalla myös hämmentäviltä. Varsinkin osassa *III: Ruusujen sota* symboliikka loistaa valokeilassa. Jo osan ensimmäisen runon alku vetää lukijan symboliikan maailmaan: ”Olen rakastunut ruusuun/sen kymmeneen raukeisiin silmäluomiin/joitten alla ei ole katsetta.” Symboleiden lisäksi runoissa luodaan mielikuvia kohtauksista ja hyödynnetään aisteja tekemällä huomioita kosketusten tunnusta ja tuoksuista.

Runokokoelman ja kokoelman kolmannen osan nimi viittaavat Yorkin ja Lancasterin sukujen väliseen kamppailuun Englannin kruunusta 1400-luvulla. Nimitys ”ruusujen sota” muotoutui vasta sotimisen itsensä päätyttyä ja se viittaa sukujen tunnusmerkkeihin, jotka ovat molemmilla suvuilla ruusut. Ruusujen sota päättyi Lancasterin suvun Henry Tudorin kruunajaisiin, jonka jälkeen tämä meni naimisiin Yorkin suvun perittäjäntären kanssa täten yhdistäen nämä kaksi taistelevaa sukua. Tämä sukujen välinen sota on inspiroinut Meriluodon runojen lisäksi myös muita kirjallisuuden töitä, kuten George R. R. Martinin romaanisarjaa *Tulen ja jään laulu*.

Henkilökohtaisesti suosikkini on runokokoelman viimeinen osa, jossa muistellaan nuoruutta ja lisäksi käsitellään ympärillä esiintyvää kuolemaa. *Ruusujen sota* kuitenkin moninaisuudessaan on

otollinen valinta monille runouteen totutteleville, sillä sen aiheet ovat niin yleismaailmallisia ja teksti helposti samaistuttavaa. Nämä Meriluodon myöhemmät runot koskettavat varmasti kaikkia, sillä vanheneminen on väistämätöntä samoin kuin kuolemakin.

★: 4/5

Hilja Sisso 15E 30.10.2017

Aila Meriluoto. *Ruusujen sota*. WSOY: 1988.

Kuva: http://www.kirjasampo.fi/fi/kulsa/kauno%253Aateos_31095#.WfeKemi0PIU 30.10.2017